

Checklista vid tillsyn av mottagningskriterier för avfall till deponi

(Se även Naturvårdsverkets handbok 2007:1 om mottagningskriterier)

Avfallsproducentens skyldigheter

Med avfallsproducent menas var och en som bedriver en verksamhet som ger upphov till avfall (ursprunglig producent) eller var och en som genom förbehandling, blandning eller andra förfaranden ändrar avfallets art eller sammansättning. En avfallsproducent har följande skyldigheter:

1. Göra grundläggande karakterisering för avfall som ska deponeras. Karakteriseringen ska innehålla information om:
 - a) Avfallets ursprung och avfallsproducentens identitet
 - b) Processer som givit upphov till avfallet
 - c) Behandling av avfallet. Exempelvis termisk, kemisk, biologisk behandling eller sortering
 - d) Lukt, färg och fysikalisk form
 - e) Typ av avfall (avfallskod) och om avfallet är FA. En provtagningsplan måste utarbetas om typ av avfall verifieras med provtagningar och analyser
 - f) Deponiklass där avfallet kan tas emot
 - g) Vid behov säkerhetsåtgärder vid deponering. Exempelvis synergieffekter, skred/ras
 - h) Kontroll om avfallet kan materialutnyttjas eller återvinnas
 - i) Avfallets sammansättning och dess lakningsegenskaper. Avfallet behöver inte genomgå provning (laktest och analys av totalhalter) om:
 - I) Det är icke förorenat samt inert enligt förteckning 24 § NFS 2004:10
 - II) Det är IFA som inte ska deponeras med FA eller i samma deponicell som gipsbaserat avfall
 - III) Uppgifterna redan är kända och styrkta (ingående parametrar)
 - IV) Det är praktiskt ogenomförbart eller när mottagningskriterier och lämpliga provtagningsförfaranden saknas, några sådana exempel har ännu inte identifierats. De flesta avfall går att laktesta
 - V) Stabilt asbestavfall utan andra farliga ämnen
2. Om provning (laktest och analys av totalhalter för organiska parametrar) krävs ska en provtagningsplan tas fram enligt standard prEN 14899. Utöver

detta kan även en provtagningsplan för provning av TOC krävas enligt NFS 2004:4 om hantering av brännbart avfall och organiskt avfall. Analysresultat som inte har koppling till en provtagningsplan kan inte anses tillförlitliga eller representativa för avfallet.

3. För regelbundet genererat avfall ska dessutom anges:
 - a) Hur mycket sammansättningen kan förväntas variera (max- och minhalter)
 - b) Avfallets förändringsförmåga beroende på exempelvis hantering eller andra omständigheter
 - c) Nyckelparametrar samt hur ofta överensstämmelseprovtagning ska göras
4. Utföra överensstämmelseprovning av regelbundet genererat avfall till deponering (nyckelparametrar) i tillräcklig omfattning dock minst en gång per år
5. Jämföra resultatet från grundläggande karakterisering (laktest och analys av totalhalter) eller överensstämmelseprovning med gränsvärden
 - a) Undantag – se 1 i) I, II, IV och V

Avfallsbehandlarens skyldigheter

Med avfallsbehandling menas användning av fysikaliska, termiska, kemiska eller biologiska metoder, inklusive sortering, som ändrar avfallets egenskaper så att dess mängd eller farlighet minskas, hanteringen underlättas eller återvinning gynnas. En avfallsbehandlare har följande skyldigheter:

1. Ha tillstånd eller anmält verksamheten i den omfattning som behövs enligt Miljöbalken (1998:808)
2. Om en behandling medför att avfallets art eller sammansättning ändras anses avfallsbehandlaren vara ny avfallsproducent och ska följa de bestämmelser som gäller för avfallsproducenter, se avsnittet angående avfallsproducentens skyldigheter

Deponiansvariges skyldigheter

1. Ha tillstånd eller anmält verksamheten i den omfattning som behövs enligt Miljöbalken (1998:808)
2. Kontrollera följande handlingar:
 - a) Gränsöverskridande transporter
 - b) Grundläggande karakterisering
 - c) Överensstämmelseprovning när sådan krävs

3. Skriftligt dokumentera och registrera:
 - a) Rutiner för kontroll av inlevererat avfall
 - b) Mängd
 - c) Egenskaper
 - d) Ursprung
 - e) Leveransdatum
 - f) Avfallsproducentens identitet
 - g) Del där avfallet deponeras
 - h) Exakt plats (koordinater) för FA
 - i) Anteckningarna enligt punkterna d)–h) ska sparas
4. Okulärbesiktiga avfallet vid infarten och vid avlastning
5. Kontrollera avfallens överensstämmelse med handlingarna
6. Underteckna transportdokument för FA
7. Underrätta tillsynsmyndigheten om avfall som avvisas
8. Utfärda mottagningsbevis för varje leverans till den som levererat avfallet
9. Inte deponera:
 - a) Vissa avfallstyper:
 - I) Flytande avfall
 - II) Explosivt, frätande, oxiderande eller brandfarligt avfall
 - III) Smittsamt avfall från sjukhus m.m
 - IV) Okända kemiska ämnen
 - V) Begagnade däck
 - b) Organiskt- och utsorterat brännbart avfall
Undantag från deponeringsförbud enligt NFS 2004:4
 - I) Bottenaska och flygaska samt rökgasreningstest med TOC <18 %
 - II) Komposterat slam från rening av avloppsvatten
 - III) Grönlutslam
 - IV) Animaliska avfall som får grävas ned enligt annan lagstiftning
 - V) Homogent avfall med TOC < 10 viktprocent
 - VI) Heterogent avfall < 10 volymprocent brännbart
 - VII) Avfall som efter behandling har sådana fysiska eller kemiska egenskaper att det inte bör återvinnas eller bortskaffas på annat sätt än genom deponering

Undantag enligt NFS 2004:4 gäller IFA-deponier där gipsbaserat avfall inte deponeras i samma cell (Obs! Mottagningskriterierna NFS 2004:10 medger inga undantag för inert deponi eller FA-deponi).

- c) Gipsbaserat avfall i samma cell som annat IFA med TOC >5 % eller DOC > 800 mg/kg vid L/S 10
- d) Avfall som inte genomgått behandling
- e) Avfall som inte är karakteriserat
- f) Avfall som överskrider gränsvärden och totalhalter för respektive deponiklass eller sådant avfall som man inte har tillstånd till att deponera.
- g) FA i deponi för IFA. Undantaget är stabilt, icke-reaktivt FA

10. Dispens från gränsvärden i enskilda fall anges i 35 a, b och c § i NFS 2004:10

Förkortningar

NFS – Naturvårdsverkets författningssamling (NFS 2004:4 och 2004:10)

prEN 14899 – Standard för provtagningsplan

FA – Farligt avfall

IFA – Icke-farligt avfall

Avfallskod – Typ av avfall

TOC – Totalt organiskt kol